

[Henning Jensen.]

lingsordning, hvorefter amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner betaler en takst pr. sygedag ved patienters behandling på rigshospitalet, Kysthospitalet på Refsnæs, Finseninstituttet og de neuro-medicinske og neurokirurgiske afdelinger samt radiumstationer på kommunale sygehuse, hvis driftsunderskud i øvrigt dækkes af staten i henhold til en særlig overenskomst.

Forslaget skal først og fremmest ses i lyset af de bestræbelser, der udfoldes for at føre en række behandlingsfunktioner fra den statslige regie til den amtskommunale regie, men er også et led i statens sparebestræbelser.

Forslagets gennemførelse betyder en merindtægt for staten og dermed en merudgift for amterne på ca. 320 mill. kr. Et sådant forslag har selvsagt ikke fundet genklang i amtsråds kredse, men lovforslaget kommer ikke bag på amterne. Tankerne har været kendt længe, og vel alle har haft mulighed for at tage højde for merudgiften i det budget- og regnskabsår, der lige er startet. Jeg er bekendt med, at nogle af de stigninger af amtsskatteprocenterne, der er sket, netop skyldes amternes kendskab til den merudgift, som dette lovforslag indebærer.

Jeg synes også, det er værd at hæfte sig ved indlæggelsesprisen pr. dag, der anslås til at blive ca. 450 kr., en pris, der må siges at være særdeles rimelig.

I den forbindelse vil jeg godt stille et spørgsmål til indenrigsministeren, idet det er blevet mig oplyst, at i forbindelse med undervisningssengene i Århus er der et problem i forhold til de muligheder, der er i Københavnsområdet. Forslaget vil formentlig give en vis uensartethed amterne imellem. De oplysninger, jeg har, tyder på, at en undervisningsseng også fremover vil koste 1.900 kr. i Århus, hvorimod en undervisningsseng i Københavnsområdet vil komme ind under lovforslagets bestemmelser om 450 kr.

Jeg vil gerne høre, om ministeren kan afkræfte eller bekræfte dette forlydende, og hvis det er tilfældet, om ministeren har en positiv kommentar hertil.

Der har fra flere sider været rejst nogen betænkelighed ved gennemførelsen af dette forslag. Man frygter, at de enkelte amter

fremfor at sende patienter til de nævnte hospitalsafdelinger og dermed forringe indlæggelsesgrundlaget vil bestræbe sig på at lave små specialistafdelinger i amterne. Jeg deler nu ikke den frygt, dertil er min tillid til sygehusvæsenet for stor.

Endvidere bør der henvises til, at forslaget stadig væk giver mulighed for, at også privat praktiserende læger kan henvise direkte til en af de i lovforslaget omhandlede specialafdelinger; det kan være rimeligt i en række tilfælde.

Der bliver altså et problem med hensyn til visitationen, og jeg vil gerne høre, om ministeren ikke mener, det vil være rimeligt, at amterne på en eller anden måde får kontrol med indlæggelserne. Jeg ved, at Amtsrådsforeningen er stærkt interesseret heri.

Vi kan alt taget i betragtning give tilslutning til forslaget.

Skal jeg til slut komme med en kritisk bemærkning, som vel at mærke er generel, så skal det være den, at det ikke er min livret, når man fører udgifter fra det progressive skattegrundlag til det proportionale skattegrundlag.

Men som sagt, vi giver tilslutning og medvirker gerne til en hurtig behandling.

Wichmann Madsen (V):

Da venstres ordfører, fru Anna Dorith Skriver, ikke er her, vil jeg gerne have lov at fremføre venstres synspunkter vedrørende det foreliggende lovforslag. Lovforslaget tilsigter, at amtskommuner og Københavns og Frederiksberg kommuner kan afkræves betaling for behandling på statens sygehuse, og at indenrigsministeren kan fastsætte særlige regler om visitation af patienter. Starten på hele denne overflytning af betalingsbyrden var ifølge bemærkningerne, at man ved nedlæggelse af undervisningssenge i Århus blev bange for, at yderne ville begynde at invadere rigshospitalet. Derfor nedsatte man en arbejdsgruppe, som skulle finde på råd, og som i 1974 afgav en rapport om, hvordan man kunne indføre en betalingsordning for rigshospitalet og i givet fald for andre statsfinansierede sygehuse. Baggrunden for, at staten i et vist omfang finansierer sygehuse, er først og fremmest historisk, idet de specielle opgaver, man har taget sig af, nu varetages af amtssygehusene i meget stort omfang.